

Samen op Weg Werkgroep

“Samen op fietsen”

Waar ziet u naar uit, als we samengaan of samen zijn?
Dat vroegen we u bij de vierde vraag van de maand.

Een greep uit de antwoorden:

“Wij zien uit naar één PKN-kerk in Nieuwleusen, waar niet meer wordt gedacht in Hervormd en

Gereformeerd. Waar we op zondagmorgen niet meer

onze burens of familie tegenkomen omdat die de andere kant op fietsen naar ‘hun’ kerk, maar dat we samen op fietsen. We zien ook uit naar een levendige kerk, waar plek is voor verschillende geloofsbelevingen en verschillende leeftijden en daarmee ook voor verschillende vieringen. We zien uit naar een protestantse gemeente die ook door de week naar elkaar omziet.”

“Ik zie ernaar uit dat we als één (financieel) gezonde gemeente gaan functioneren, waar zowel ex-hervormden als ex-gereformeerden opgaan in de PKN Nieuwleusen, en hun plek vinden, hun geloof kunnen versterken en vieren en een sociale gemeenschap vormen, gastvrij, met oog op en voor de ‘buitenwereld’. Dat we een voorbeeld worden voor ons dorp en daarbuiten!”

“Waar zie ik naar uit?

- naar vollere kerken
- naar meer kinderen bij de kindernevendiensten
- naar ontmoetingen met hervormde vrienden en kennissen
- naar meer ‘samen als kerk naar buiten treden’
- naar meer gezamenlijke geloofsbeleving
- naar het achter ons laten van de teleurstellingen van eerder
- naar gehoord worden, ook vanuit de hervormde gemeente, in de behoefte aan vernieuwende elementen in de eredienst
- naar één gemeente zijn, kinderen van een Vader, zoals het hoort, met respect voor diversiteit
- naar licht, lucht, leven, warmte en liefde in de eredienst, kerkzaal en onderlinge contacten”.

Stap voor stap bouwen aan een eensgezinde gemeente

“Ik zie uit naar het gevoel van SAMEN”, schrijft iemand anders, want ik merk dat ik het lastig vind om aan anderen uit te leggen dat we PKN-ers zijn, maar ook nog hervormd en gereformeerd”. En een ander voegt daar een bijzonder herinnering aan toe: “Toen dat proces een hele tijd geleden al eens gestart was, vond ik het geweldig dat we de eerste keer in een avonddienst gezamenlijk avondmaal vierden. Met onze gereformeerde burens zijn we toen naar de Ontmoetingskerk gegaan. Dat gevoel van vreugde vergeet ik nooit. Samen één gemeente zijn die met elkaar naar dezelfde kerk gaan. Eindelijk...”

“Het zou fijn zijn om een kerk te hebben waar de banken gevuld zijn met ouderen én jongeren. Belangrijk om te luisteren naar de ouderen, maar zeker ook naar de jongeren, en ook hun mening mee te nemen. Elkaar accepteren en de ruimte geven. Elkaar ook ruimte

geven in het misschien soms 'oneens' zijn. Voor mij is de kerk een samengaan en elkaar vinden in de Naam van Jezus! Daar voel ik me thuis!"

Ik zie ernaar uit "dat we als Christenen weer samen kunnen zingen, luisteren en bidden, ongeacht naar welke kerk men in het verleden ging. Dat alle 'menselijke regeltjes' die gehanteerd worden, zoveel mogelijk, overboord gegooid zullen worden. Samen bouwen aan een nieuwe gemeente. Dat moet mogelijk zijn. We zullen niet overal hetzelfde over denken, en dat hoeft ook niet, maar we worden wel opgeroepen om eensgezind te zijn".

"Ik zou het fijn vinden áls het zover komt", schrijft weer een ander, "ik begrijp ook dat het wel wat voeten in de aarde zal hebben, maar ik zie in ieder geval geen beren op de weg". Gemeenteleden die de generatiekloof en de verschillende wensen voor bijvoorbeeld de invulling van de kerkdienst thuis aan den lijve ervaren, zien er ook wel tegenop als bij die wensen ook de verschillen tussen hervormd en gereformeerd nog gaan meespelen. Hoever reikt onze spankracht? "Deze verschillen moeten 'stapje voor stapje' opgelost worden, daar zal de nodige (lange) tijd nog mee gemoeid zijn".

Vruchtbaar leren omgaan met de verschillen

Welke beren ziet u op de weg, waar ziet u tegenop?

Dat was de tweede vraag die we u voorlegden. De antwoorden op deze vraag waren evenzovele variaties op het thema 'leren omgaan met (cultuur-)verschillen'. En dan heeft u het vooral over:

- verschillen op de manier waarop we de dingen organiseren: meer van 'bovenaf' of meer van 'onderop', wat 'losser' of wat meer 'van de regeltjes';
- verschillen in onze manieren van vieren, wat meer traditioneel of wat meer ruimte voor vernieuwing;
- verschillen in geloofsbeleving, die zich ook uiten in de muziek en liederen die we graag zingen.

Die verschillen zijn er niet alleen tussen hervormd en gereformeerd, maar spelen ook binnen de gemeenten.

Een andere beer die we mogelijk tegenkomen kennen we nog vanuit het vorige proces: hoe maken we een goede verdeling in pastorale wijken, zodat ook de leden van de Gereformeerde kerk, die altijd één geheel met één predikant zijn geweest, daarin mee kunnen gaan?

We hebben elkaar nodig

Dat zorgvuldigheid geboden is in dit proces van leren omgaan met verschillende achtergronden, lezen we in dit antwoord: "Ik zie er tegenop dat er mensen uit beide gemeentes zijn die teleurgesteld afhaken, pijn lijden aan de fusie, er niet aan toe zijn, dat we dierbare gemeenteleden kwijtraken. Ik zie ook op tegen de gevoelens en problemen die er zullen zijn als culturen in elkaar op moeten gaan: 'Maar wij deden het altijd zo'".

Iemand anders schrijft dat het soms moeilijk kan zijn om 'eigen' regeltjes los te laten.

Iemand spreekt de hoop uit dat we "de verschillen in cultuur benoemen en erkennen, zodat we daar een gezamenlijke weg in kunnen vinden". En weer een ander voegt daaraan toe: "Ik hoop dat we het verleden achter ons kunnen laten en vol vertrouwen naar de toekomst kunnen kijken. In de volle overtuiging dat we elkaar nodig hebben".

Het kan dus alleen in een dialoog, zegt u daarmee. Waarin we onze eigen behoeften serieus nemen. Waarin we luisteren naar de behoeften van de ander. Waarin we verschillen bespreekbaar maken, en dat gesprek niet laten stuklopen op ons eigen gelijk. En waarin we

onderscheid maken tussen wat er echt toe doet, en wat maar bijzaken zijn, zoals blijkt uit deze bemoedigende uitsmijter van een van u:

“Beren zijn er om te knuffelen. Niet gaan mieren over kleine dingen!”.

Samen in gesprek

De SoW commissie wil alle inzenders hartelijk danken voor hun bijdragen aan de vragen van de maand. Voor de vijfde vraag zoeken we het échte gesprek op, tijdens het ‘warmlopen voor je geloof’ op 16 mei. En dan hopen we elkaar ergens na de zomer toch een keer te kunnen ontmoeten tijdens een gemeentebijeenkomst – om met elkaar door te praten over de vraag of we het aandurven opnieuw de tocht naar een gezamenlijke gemeente te gaan ondernemen!

Voor meer informatie over het “warmlopen voor je geloof” op 16 mei a.s. zie elders in dit Klankbord.

Namens de werkgroep:

Wilfred Haan

Jan van de Hoek

Roel van Lenthe

Henk Meijerink

Hendrien Zieleman

Els Deenen (adviseur)